

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 5. Vera pauperum felicitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

Micyllus, tandem hunc epilogum addidit:
Vides, quantas utilitates pariat aurum? quan-
doquidem eos, qui sunt deformissimi, transfigu-
rat, & amabiles reddit, non secus atque ceteri
ille Poëticus. Audis insuper & à Poeta dictum:

O aurum ausplicata res, & ostentum opiu-
mum.

Et rursum: *Aurum est, quod opibus impunit*
mortalium.

§. VI.

Vera pauperum felicitas.

Ad hæc in Gallum verius Pythagoras sub-
tidens dicebat, Micyllum per inscitiam sum-
mopere falli opinione diuiitarum, more
vulgi; diuites enim longè & rumnosorem vi-
tam vivere, quam pauperes. Se enim viro-
rumq; expertum esse conditionem, & ride-
re, quoties videat aliquem paupertatis ta-
dio complorantem eiulantemq;; ac diuitum
admirantem fortunas, cum nesciat, quan-
tum in illis sit malorum, quantum bonorum
in paupertate. Nam pauperem non magno-
pere tangi cura bellorum, si quando rumor
sit, aduentare hostes: neque solicitum esse,
ne in agros incursans militū caterua popu-
letur, neue hortum proculget, proteratque,
aut vincas vastet: sed simul atque tubam au-
dierit,

dierit, si tamen audierit, de se ipso vno circumspectare, quod deflexus seruari queat, ac discrimen effugere. Interea diuites de se, sollicitos esse, animoq; discruciat, cum de mœnibus quidquid opum possidebant in agris, id omne tolli deportatiq; conspiunt. Quod si in prælium exeundum sit, ut pedatum turmis, aut equitum alis præsint; exire cum tot periculis, cum quot impedimentis: pauperē vimineo clypeo expedito, & leui, ad saluti consulendum. Tempore autem pacis, pauperem à diuite timeri, ne det suffragium malū inter plebem constitutus, ne saxis degrandinet, ne facultates eius publicet: cum ob inopiam ipse interim neq; calumniatorem metuat, neq; latronem, ne tollat aurum, vel ædium consenso fastigio, vel pariete perfosso; neq; necesse habeat rationibus occupari, neque exactioribus: neque illi cum sceleratis dispensatoribus conflictandum sit: neque tantas in solitudines distrahatur. Calceolarium, simul atq; crepidam vnam perfecit, mercedemque re-tulerit septem obolos, serò surgere crepusculo; & si libuerit, lauari: tum emto saperda quopiam, aut mænide pisciculo, aut paucis ceparum capitulis, semet ipsum oblecta-

Ee

re,

re, canentem plerumque, optimaque cum paupertate philosophantem; adeò ut eas ob res salubri sit valentiique corpore, obduruitque aduersus gelu. Siquidem labores, qui illum exacuunt muniuntque, certatorem haudquaquam contemnendum reddere aduersum eas res, quæ compluribus inexpugnabiles esse videntur. Atque hinc nullum est morbis illis grauioribus impetere illum. Quòd si quando leuis ceperit febricula, paulo negotio eā medicatum, protinus exilire, inedia semet inde excutientem. Illam porrò fugere illico, quippe cùm metuat pauperem, quem videat etiam frigore ali, saturumque fieri, ac medicorum certis illis cursibus longum plorare renunciantem. Firmiorem igitur esse pauperum sanitatem, difficilius amitti, facilius recuperari: diuites autem, ob intemperantiam vitæ scatentes morbis, habere podagras, phtises, pulmonum exulcerationes, aquas intercutes, quæ omnia à sumptuosis illis conuiuijs oriuntur. Quamobrem quisquis horum Icari in morem (ut ferè faciunt) sese attollit, propriusque se Soli admouet, ignarus se habere alas cera agglutinatas, ingentem quidem subinde strepitum mouere, sed Icari quoque in

morem

morem cadere. Ceterū, qui Dædali exemplo non admodum sublimia, neque excelsa appetunt, sed humilia terræq; vicina; adeò ut cera nonnumquam salis aspergine made- scat, eos tutò plerumque ac citra discrimin transuolare. Aliorum naufragia fœdissima conspicit; nempe vbi Crœsus reuulsis alis risum exhibit Persis, consenso rogo: aut Dionysius, cùm abdicatus tyrannide, Corinthiorum in vrbe ludi litterarij magistrū agit, post gestum tantum imperium, puellos compellans, ut syllabas connectant.

§. VI.

Regum miseria.

Addit his Pythagoricus Gallus se quoq; in exemplum. Nam ait se, cùm rex esset, supra modum fuisse infelicem. Etsi enim ex- terna specie planè fortunatus esse videre- tur, in animo tamen innumerabilibus curis fuisse districtum. Imperasse quidem regno magno, feraci, pulchro, populo so, quod neque fluminibus nauigabilibus, neque ma- ri portuoso caruerit: habuisse exercitum in- gentem, equitatum spectatissimum atq; ex- cellentem, satellitum haud exiguum, trire- mes, pecuniarum vim maiorem, quām ut posset numerari, vasorum argenteorum ma-

Ec 3

gnam